

Bunul și blândul Patriarh Teoctist - un Părinte de neuitat -

Cel care avea să fie Patriarhul României s-a născut la 7 februarie 1915 în satul Tocileni, județul Botoșani, fiind al zecelea din cei 11 copii ai părinților săi, Dumitru și Marghioala Arăpașu. A primit la botez numele de Toader (Teodor).

Casa părintească în care au stăruit mereu bunacuviniță și modestia, hărnicia și dreapta cumpătare în toate, duhul frăției și al dragostei de semeni a fost cel dintâi sălaș în care viitorul Patriarh a cunoscut lumea și viața.

În anii petrecuți în satul natal, copilul Teodor și-a însușit ascultarea și respectul față de ceilalți, drept principii călăuzitoare în viață. Dar cel mai prețios lucru pe care l-a primit de la părinții săi a fost dreapta credință în Dumnezeu. Apropierea de biserică din fragedă pruncie prin părinți și mai apoi prin școală, a făcut să se aprindă în sufletul copilului dorul de Dumnezeu și dorința de a urma și a sluji Domnului așa cum au făcut toți Sfinții care împodobesc calendarul Bisericii. Lăsând în urmă lacrimile mamei, încă înainte de a împlini 14 ani, Teodor și-a îndreptat pașii spre schitul Sihăstria Voronei din vecinătatea satului. Plecarea la mănăstire a fost pentru Teodor „începutul adevărat al vieții”.

Căminul părintesc, satul cu tradițiile sale, școala elementară, mănăstirea, seminarul teologic de la Cernica, facultatea de Teologie din București, Facultatea de Litere și Filologie din Iași au înmulțit cunoștințele celui ce avea să devină Patriarh.

Viața Patriarhului Teoctist a ilustrat cuvintele Mântuitorului Hristos: „Tot cel ce se smerește pe sine va fi înălțat”, urcând pe treptele preoției de la diacon și preot la arhiereu, fiind pe rând episcop, mitropolit și patriarh. Aproape 21 de ani, până la trecerea

sa la cele veșnice la 30 iulie 2007, a fost Întâi Stătătorul Bisericii Ortodoxe Române. A slujit Biserica cu devotament după modelul Mântuitorului nostru Iisus Hristos Care a spus: „Nu caut voia Mea, ci voia Tatălui Meu care M-a trimis”.

Mereu în cuvintele sale de învățătură îi îndemna pe copii să asculte cuvintele Sfintei Scripturi „*cinstește pe tatăl tău și pe mama ta*” și să îi urmeze atât pe părinții lor trupești cât și pe cei sufletești care în școli și în biserici se străduiesc să le strecoare în suflet și în minte valorile științifice, culturale și religioase. „*Deschideți-vă mintea și inima pentru tot ce este frumos și bun, pentru adevăr, dreptate și solidaritate, ca prin aceste bunuri nepieritoare să vă formați ca oameni deplin și să puteți deveni moștenitori ai împărăției lui Dumnezeu*”.

În duhul sfințelor învățături, ruga mereu pe bunul Dumnezeu să binecuvânteze “*cu darurile Sale cele bogate, cu harul Său și cu iubirea de oameni*”, atât pe tinerele vârstare ale neamului nostru și din întreaga lume, cât și pe toți cei care își deschid cu căldură și dărnicie inima și sufletul față de cei mici.

Iată ce a lăsat ca testament copiilor Prea Fericitul Teoctist, în ultimul său cuvânt adresat lor: „***Dragi copii, îndrept un gând de dragoste și vă doresc să vă bucurați de copilăria voastră, de jocurile voastre, să aveți mereu zâmbetul pe buze și fața senină, să fiți optimiști și încrezători în viață, să nutriți dragoste și râvnă de carte, de școală și de Biserică, să manifestați sentimente de prietenie față de semenii voștri și de sprijin față de cei care sunt în lipsuri și greutăți; vă îndemn să vă ascultați părinții trupești și sufletești, să îi respectați și să-i iubiți, să știți la rândul vostru să îi mângâiați în momentele de suferință. Să păstrați în suflet valorile creștine pe care le-ați primit de la îndrumătorii voștri spirituali și să le aplicați de-a lungul vieții*”.**

Profesor diacon
Teodor T. Mera

